

Előfizetési árak:
 Egész évre . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSBTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseibe

a kiadóhivatal vesz t/1

Az adóreform s a földadó.

Pécs, 1896. június hó 2.

Sokat vitatkoztak már azon, hogy a nemzet gazdasági életének három főága: az őstermelés, a termények feldolgozására hivatott ipar, vagy az őstermelés és ipar produktumainak közvetítésével foglalkozó kereskedelem érdemli-e meg az elsőséget a nemzetgazdaság terén.

Ez a vita azonban a mily meddő, éppen oly áldatlan, mert a nép különböző osztályait hadilábra állítja egymás ellen, s éppen az istápolásra szoruló gyengébb osztály elnyomására vezet. Őstermelés, ipar és kereskedelem oly organikus összefüggésben állnak egymással, harmonikus együttműködésük annyira nélkülözhetetlen előfeltétele valamely nép egészséges gazdasági életének, hogy egyiknek a másik rovására való tultengése mindenkor beteges tünetet képez, a melyet orvosolni kell, ha veszedelmes válságokat megelőzni akarunk.

Hazánkban az őstermelés s ennek is csak egyik ága, a mezőgazdaság, még a negyvenes években is annyira tulsúlyban volt a másik két nemzetgazdasági ág felett, hogy iparról, kereskedelemről szó alig lehetett. A nemzeti ujjaébredés nagy férfiai ezért a politikai reformokért való küzdelmeik közepette nem csekélyebb hévvel és kitartással küzdöttek a magyar ipar

és kereskedelem megteremtéséért s fáradoztak azok felvirágoztatásán.

Ismerjük a történelemből, de elnek körünkben még számos tanui is annak, hogy a negyvenes évek védegyleti törekvései mekkora lendületet adtak hazánk iparának, kereskedelmének.

Hatvanhét után az állam vette a kezébe azt a munkát, a mit a negyvenes években a társadalom végzett, s különböző intézményekkel és kedvezményekkel istápolta az ipart és kereskedelmet, hogy azt a mezőgazdasággal arányosan fejlessze. Fel is virágozott csakhamar mind a kettő, de különösen a kereskedelem, mert iparunk fejlődésének mindig nagy akadályá maradt az előrehaladottabb osztrák ipar korlátlan versenye.

Következtek már most olyan idők, hogy a hajdan eleterős, izmos mezőgazdaság kezdett oly gyenge lábón állni, hogy most ez szorult istápolásra: a folyton emelkedő közterhek, természeti csapások állandósulása, a külföldi nyersterményeknek Ausztria kedvéért való ránk bocsátása s a terményáraknak ennek folytán bekövetkezett rohamos hanyatlása válság szélére juttatták mezőgazdaságunkat.

De az eddig dédelgetett kereskedelem ebben a válságos helyzetben sokkal önzőbbnek bizonyult, mint az őstermelők voltak akkor, a mikor a magyar kereskedelmet kellett istápolni. Azért, mivel a mezőgazdák nyomasztó helyzetéből egyes kereske-

dők hasznot húztak, a gazdáktól még bajaik felpanaszolását is zokon vették s mint a sötét középkorba illő vaskalaposágot gunyolták az „agrár“ törekvéseket, a melyek a merkantilizmus tulkapásaival szemben voltak az őstermelést megvédendők.

S az állam, ez a mindig pénzre vágyó éhes moloch, hogy a pénzpiacot uraló nagykereskedők s bankházak kedvét ne szegje, megelégedett annak koncedálásával, hogy gazdasági válság van, de egy-két olyan „tessék, lássék“-féle félrendszerrel túl a mezőgazdaság istápolására sietni óvakodott, mert „ez a társadalomnak s különösen maguknak a gazdáknak a dolga.“

Bezzeg, ha valami börzeszeszély folytán a kereskedelmi hitelügyek kielégítése veszélyeztettnak mutatkozik, akkor repülnek az állami pénztár készletben levő milliói a „Kommerzial-Bankokba“, de a mezőgazdasági válság elhárítására elég, ha az agrárbankot törvénybe iktatják, hogy a részvényeseket annál biztosabban hizlalhassuk.

Európaszerte mindenütt a mezőgazdák nyomott helyzetén iparkodnak az államok segíteni. Anglia leszállítja a földadókat, az orosz cár koronázási ajándékképen 10 évre elengedi a földadó felét, Németországban megrendszabályozzák a börze tulkapásait, mezőgazdasági szövetkezetekről alkotnak törvényt s a szövetkezeti pénztárt 29 millióval dotálják, sőt

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Éjféli szellő.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Az ember addig vesződik a regény alakjainak jellemével, hogy utoljára is megunja őket. Mikor már kész az egész vázlat, ki van mondva, hogy Don Sebastiano fogja elrabolni Donna Zorillát és a bős apa, Alvajarez y Cefekoetoe toledói kardot fog ezért meríteni a sebastiani szivbe; mikor el van határozva, hogy Gonzaga herceg a szaracénok ellen való hősi küzdelemben fog pusztulni, és az öngyilkosság sokféle neme közül ki van választva az a mindenestre szenzációt keltő dolog, hogy Donna Zorilla a Geber-Al Tarik tetejéről fog egy a tengerben várakozó álláspontot elfoglalt cápa szájába ugrani: akkor természetesen ki kell még találgatni azt, hogy milyen természete volt Alvajarez y Cefekoetoenek, a bős apának, miként gondolkodott az élet és a sors felől Don de Gonzaga, a félelmet és veszélyt nem ismerő lovag; nyugodt, vagy vérmes kedélyű volt-e Don Sebastiano, az antoniusi szépségű kalandor; és hogy imádkozott-e Donna Zorilla Gi braltárnak bus tetején, ten-

ger bűvös partinál. Ó, fehér váliak, fekete türtök!

És ehhez a munkához megfontolás szükséges. Meg kell azt hányni vetni fokról-szegre, szegről-fokra, hogy Cefekoetoe urat megeszik a Sierra Nevadán a farkasok, ha ugyan vannak ott farkasok. Földolog, hogy a költői igazságszolgáltatásnak elég legyen téve.

Az pedig nem a mostani törvények szerint itél. Fogat fogért, szemet szemért, vért vért. És az ilyen komponálásoknál megadatik az embernek az a gyönyörűség, hogy felségi jogokat gyakorolhat. Azt mondja például Gonzaga hercegnek: Nem öllek még meg, pedig már megértél a halálra.

És a legkegyelmesebb megkegyelmezés folytán Gonzaga ur még négy öt fejezetben fogja vagdosni a szaracén fegyvereket, hogy a kardja markolatig lesz teleszórva agyvelővel és a lova formalisan uszik a vérben. Utoljára aztán megsokalja az ember azt a sok istentelenséget, a miket a jó herceg végbe visz és hozat rögtön a Bhiledulgerid alatti homok-sivatagokról egy derék beduin muzulmán, — siita, sunita egyre megy — a ki aztán pányvát akaszt a Gonzaga polgártárs nyakába, lerántja lováról és a hadverő keresztény lovag nagy hadi páncéljában nem tudván uszni, a saját maga által kiontott vérben fulad meg, félelem és ijedtség nélküli lovaghoz illő kapálódzásokkal.

De a mig idáig eljut az ember, a lámpafénybe bámuló szeme megtelik kaprázatokkal, és még csak az előbb is csupa szaracén lovagokat, mórkalifákat és spanyol hidalgókat engedett látni, most egyáltalán nem mutat semmit. A fejből is kiszökdöstek a pajzsos és dárdás vitézek, csak a lovaikat hagyván ott; ezek aztán gazda nélkül maradván: ugyancsak erősen rugdalozván oda bent. Fájó fejből pedig még annyira sem jönnek egy spanyol románhoz való gondolatok, mint annak idején az isteni Ilkának a „fájó szivből“ jöttek. . .

Nem árt egy kis nyugalom a fejnek, egy darab jó levegő a tüdőnek és egy kis természetadta fény a szemnek. A hogy föl-rántottam az ablakot, beözönlök rajta a tiszta lég és beömlik a hold ezüstös fénye. A nagy darab égen egy parányi felhő sem látszik, a nagy sárgás égitest lassan halad rajta, lent az utcában csönd van és az egész táj Van Dyk esetére méltó. Sötét árnydarabok a házoldalak mellett; a cseréptetők kekesbe játszó színezetétől elütőleg válik ki a magas kőmények szürke fala; a kopaszra nyirt akácok fiatal hajtásai lassan hajlonganak a gyöngye szélben és — csöndes az utca. Valamivel tovább, a ferenciek temploma előtt két lábu kopók állják el az utat és kevésbé ékes szavakkal követelik a helypénzt a piacra jövő csirkés és nem csirkés asszonyok-

Ausztriában is leszallítják a föld adóját. Legújabbán a francia kormány is oly adó-reform iránt terjesztett elő javaslatot, a melynek főcélja a földmivelők és munkások terheinek könnyítése.

A magyar pénzügyminiszter is adó-reformon töri a fejét, anketiroztak a mult hetekben Buda várában tudós férfiak, miként lehetne adózási rendszerünket igazságosabb és méltányosabb alapokra fektetni, de azt kijelentette a miniszter, hogy a földadó marad a régi, valószínűleg azért, mert a földadót mostani alakjában igazságosnak és méltányosnak tartja.

Nos, ebben a boldog vélekedésben aligha osztózik a gazdaközönség, mert az sem nem igazságos, sem nem méltányos, hogy a föld most is ugyanazzal, vagy sok helyen még nagyobb adóval legyen megterhelve most, mint volt akkor, a mikor a föld a mostanihoz képest kétszeres jövedelmet hozott.

S éppen a földadó terén Európaszerte életbelépő könnyítések a külföldön még inkább le fogják nyomni a terményárakat, alapos tehát a kilátásunk, hogy földünk hozadéka még folyton apadni fog; de azért a magyar pénzügyminiszter szerint a régi jó időkbeli adó most is igazságos és méltányos.

Más jövedelmi ágaknál a kormány igazságosnak és méltányosnak tartja, hogy a megélhetésre szükséges bizonyos minimális jövedelem teljesen adómentes legyen. az ezen felül való jövedelem pedig progresszív adókulcs szerint adóztassék meg; de a földadónál ez elvek alkalmazásáról hallani sem akar, mert itt meg azt tartják meg nem változtatandó igazságnak, hogy a 100.000 holdnak ura ugyanazon adókulcs szerint fizesse az adót, mint az, a ki 2—3 hold terméséből tengeti nyomorult életét.

Adómentes létminimumról pedig földadónál szó sem lehet, hisz a földet mindig el lehet venni adó fejében s ha a kisgazdát kilicítálták birtokocskájából, ak-

kor beállhat a nagy uradalmakba béresnek s így biztosíthatja magának a lét minimumot.

Igy pusztul a magyar kisbirtokos, de ezzel előrelátó államférfiaink nem törődnek, hisz a kivándorlók nem vehetik a hátukra földjeiket, az adótárgy tehát itt marad s ez a fő. Sőt a sok tulajdon változás még külön busás jövedelmet is szolgáltat az államnak illetekek címén; az állam ellen vétkeznek tehát az a pénzügyminiszter, a ki nyomban az aratás után meg nem pergetné a dobot a földmives adójáért, hisz a terményekre akad vevő bőven, mert a kereskedőknek bőven jut előleg a bankoknak adott állami pénzekből.

Igy segitenek nálunk a mezőgazdasági válságon!

H i r e k.

Pécs, 1896 június 2.

Hymen-árak.

— Merő igazság. —

Mikor a t. c. közönség olvassa az új ságban, hogy: N. N. ur eljegyezte N. N. kisasszonyt, rögtön megindulnak a maliciózus megjegyzések; nemcsak az egymás sorsát összekötő vágyó szerelmeseket, hanem a röviden megírt hymen-hirecskét is megkritizálják.

Nem késnek megjegyezni, hogy — hja persze valószínűleg nem fogadta el ez a kisa szerkesztő ur udvarlását, N. N. ur se lehet valami kedves cimborá, így hát csak úgy egyszerűen egy-két sorban le van tárgyalva ez a valóban szerelemszötte szép frigy. Bezzeg Kuksi urnak, aki, mint tetszik tudni, buzgó előfizetője a lapnak, sőt a sógorának, vejének apósának is előfizetett, hogy ki van cifrázva az eljegyzése, pedig ország világ tudja, hogy ez csak afféle gacheft-párti volt.

Hát van igazság kérem? Ugy-e hogy nincs. Ki vagyunk téve annak, hogy ártatlan gyermekeinkről csak per „eljegyezte ezt és ezt a kisasszonyt, ez és ez az ur“ irogassanak, ha a szerkesztő urnak nem tetszik az ábrázatunk.

torog erősen és a labairól azt a hiányos fogalmat táplálja magában, hogy azok az ő kezei most. Annyira gesztikulál velök. Ha tudná, hogy neki azokon keil menni, bizonyosan nem tenné.

De a másik kettő bizony fejbe verné azt, a ki szemükbe találná mondani a nagy hibában való leledzést. Komolyan mennek egymás mellett és valami nagy bajban vannak a bekövetkezendő képviselőválasztásokkal. Amint aztán erősen vitatnák Aidinger jelöltségét, az első visszafordul és okoskodva kérdi: merre menjünk?

Hát hová az ördögbe mennénk? Be a városba, valamelyik kávéházba. Ez az egyedüli ut tisztességes emberek számára. Mint hogy pedig a két voka pehelykönnyűséggel dönt a harmadiknak elágazó véleménye fölött: tehát elhatározzatik, hogy mennek a belváros felé, hol is adódnak a feketék. No de hát merre van most a belváros? Az első boros paniperda azt merészli állítani, hogy arra, a hol az a kisebbik hold (a város háza órája) fénylik az égen. De csakhamar letorkoltatik. Hiszen nem hold az, mert még a csillagászatban sem ismer két holdat, hanem a nap, a melyik már kél föl. Azt pedig isten, ember tudja, hogy a fölkelő nap országa a budai város. Tehát hosszas eszmecsere után nekivágnak a Majláth-utcának, a hol pocsolják csillogtak a hajnali világítás

Nos hát nyugodjatok meg tiszta és igaz szerelemre termett gyermekekkel rendelkező családapák. Mai napság a jó kívánságnak és a szépen megírt himen hireknek ára van, akár a cigánymuzsikának! Mentől jobban fizetik, annál szebben szól. Preciz tarifa van arra kikalkulálva s a redakciónak az igaz szerelem szülte szép frigyre testált zavartalan boldogságról áradó jókívánatait nem a barátság szüli, hanem a kiadóhivatal tarifája. És hogy ez nem tréfa s nem egy karcolat anyagához való téma, ennek bizonyosságul ide nyomtatjuk egy lapársunk redakciónak ajtajáról elkezelt hymen-tarifát, amelyik így szól:

„Hymen“-hitek tariffája.

1 frt 30 kr.

N. N. ur eljegyezte N. N. kisasszonyt.

1 frt 50 kr.

N. N. ur városunk társadalmának tisztelt tagja, eljegyezte N. N. kisasszonyt.

2 frt.

N. N. ur városunk társadalmának előkelő tagja, eljegyezte N. N. kisasszonyt, N. N. bájos leányát.

2 frt 50 kr.

N. N. ur városunk előkelő társadalmának egyik rokonszenves tagja, eljegyezte N. N. kisasszonyt. Gratulálunk!

3 frt.

N. N. ur a helybeli intelligencia egyik közkedvelt és városunk társadalmának egyik rokonszenves tagja, eljegyezte N. N. kisasszonyt, N. N. ur szeretetreméltó, kedves leányát. Gratulálunk!

5 frt.

N. N. ur városunk egyik rokonszenves, kedvelt tagja, eljegyezte N. N. ur, bájos és szeretetreméltó leányát N. N. kisasszonyt. Hosszantartó boldogság kísérje a fiatal pár szerelemszötte szép frigyét.

Vigyázzatok férjhez menendő hajadonok és özvegyek, fiatalok és öregek, családapák, és családapa jelöltek, különösen pedig a pénzes pártikra utazó eladósodott ifjak, mert nemcsak a nóta szép, hogy: „Páros élet a legszebb világon“, de egy jól megírt hymen hir nagy befolyással van az emberiség (nem vétetnek ki a hitelezők sem) hangulatára. Áráat lásd fent! **Szikra.**

tól. Hja, náluk ilyenkor kezdődik a hivatalos óra.

Aztán sajátos zaj kíséretében feltűnik az ut végén egy ködszerű valami, a mi közeledik. Nem lehet kivenni, hogy micsoda, mig csak egészen közelbe nem ér. Jámbor fiaker fölő vont a holdsugár ezüstös fátyolt. Az emberséges lókergető pihen a bakon, szunyókálva hajlik hol előre, hol hátra, a két táltos cammogva üget és úgy látszik, a kocsi tolja őket és nem ők húzzák a döcögő ócska alkotmányt. De mint a polgármester ur mondá, mindennek végének kell egyszer lenni, azonképpen a fiaker is eltűnik a látóhatárról, a lovak befordulnak a gyár utcába, a kocsi rászódik, a hold süt, a fiakeres hortyog. Idyll.

Ők eltűntenek. De hogy a város él az éjnek ilyen kései, vagy talán nagyon is korai óráiban is, hogy útőerei vernek és az azokban levő vér keresi az utat a sziv, már mint a belváros felé, arra élő példa az a három uriember, a kik most bukkantak elő Cserta felől, a hová már alaposan bemaszatolva érkeztek a Rácvárosból.

Lábaik egy kissé ingadoznak, de ez nem tesz semmit. Éjjeli körmenetekhez az úgy dukál. Különbén meg az is lehet, hogy csak a rezgő holdfény csalja a szemet. — A három polgártárs halad az uton; a legelső elismeri magáról, hogy ő be van rugva. Tán

nál, mennek sokáig ismeretlen tájakon és mezőkön, mig végre a gázgyárnál megállapodnak, ráfogván a kéményére, hogy az a város ház tornya. Szomorú és kései kiábrándulásuk lehetett.

A hasonlíthatatlan polgártársak elhaladtak és csönd állt be megint. Négyet és ismét négyet kongat a város háztorny órája, a mit a székesegyház és a ferenciek templomának órái visszhangoznak, a pesti vonat is nem sokára beérkezik, hallatszik a füttye, a kaszárnyákban fölhangzik a „tagravert“ és aztán újra csend egy darabig.

Már ez nem megy másképp. Lárma után csönd, a hangtalanság után zaj. Mesziről csilingelő zöngés hallatszik: öt darab omnibusz igyekszik szép sorjába a vasúthoz kifelé. A hatodik azonban csakhamar irányt változtat, mert bakon ülő gazdája az államvasutak veszedelmes konkurrensé lévén, egy új Wekerle hatosért liferálja ki a polgártársakat Patacsra és Pellérdre. Nincs az a „regemenc banda“, a melyik jobban tudjon lármázni, mint ez a hat bárka. Közbe-közbe egy pár bérkocsi káromkodó kocsis urakkal, a mi igen szépen keveredik bele a Kókán-telep felől hangzó kutyaugatásba.

Valami kísérteties lény lapátolja egykedvűen a lefelé csörgedező illatos folyókák vizét, ez képezvén nálunk az utcaöntözést. Kofák helyezkednek el a piacon, kezdődik a

Napirend 1896. június 3-án

Naptár: szerda, jun. 3. — Róm kath.: Klotild. — Prot.: Klotild. — Görög-kei. (május 22.) Basziliusz. — Zsidó: Sivan 22. — Nap két 3 óra 50 perckor; — nyugszik 7 óra 33 perckor. — Hold két délután 0 óra 10 perckor; nyugszik délelőtt 11 óra 32 perckor. Utolsó negyed 9 óra 3 perckor délelőtt.

Időjárás: hőmérséklet 20-5 Celsius fok meleg; légnyomás 753. Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz idő és hőemelkedés várható.

— **(Személyi hir.)** Kardos Kálmán főispán a holnap éjjel induló vonattal Budapestre utazik, résztvevő a királyi palota ünnepélyes alapkövetésénél, a főispáni kar tisztelgésén a király előtt és f. hó 9-én a főispánok szokásos évi értekezletén. A hódoló díszmeneten főispánunk csak mint néző fog részt venni és csak 10-én tér vissza Pécsre.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés.)** Baranyamegye közigazgatási bizottsága ma délelőtt 10 órakor tartotta ülését Kardos Kálmán főispán elnöke alatt. Az előadók szokásos havi jelentései jobbra felolvasatlanul tudomásul vétettek. A kereskedelmi miniszter közli, hogy a vármegye részéről az államépítészeti hivatal díjazására a folyó évre 2696 forintban, vagyis 740 forinttal magasabb összegben, mint az előző évben, állapította meg a hozzájárulást. 34 darab kivételes nőstülési engedélyt pártolólág terjesztenek föl a honvédelmi miniszterhez. Jasek Alajos himesházai körjegyzőt az anyakönyvvezetői állás terhei alól, tekintettel 68 éves korára, a bizottság felmentendőnek hozza javaslatba a belügyminiszternél, dacára az anyakönyvi felügyelő ellenkező propositiójának. Egy rakás utadó leírása után az ülés véget ért. A jövő havi ülés határideje július 14-re tűzött ki.

— **(Ebéd a főispánnál.)** Ma fél egykor ebéd volt a főispánnál, melyre hivatalosak voltak: Jesszenszky Ferenc és Simonfay János orsz. képviselők, Nagy Jenő, Kóssits Szilárd, Kóssits Kamill, Szily László, Dragonescu Döme, Zaolnay György, Jesszenszky Lajos, ifj. Jesszenszky Ferenc és Vanias Sándor.

— **(Bucsu-bankett.)** Tegnap este a nyugdíjba vonuló városunkból távozó Pulcz Imre kir. ítélő táblai bíró tiszteletére a kir. tábla bírói és jegyzői kara a Nemzeti Kaszinó termeiben bucsubankettet rendezett, mikor is az első felköszöntőt Blaskovich

sürgős forgás, melyet egy-egy elkésett lump danája egészít ki. „Habra hab siet, hervad a liget — nyilik a sir“ recsegi infámisán pinceizü hangon és aztán támolyog addig, míg bele nem fordul valamelyik folyókába.

Megindul aztán nagy hűhóval a sétaterén a hengerezés, Schmalc bácsi, a mi sétatér felügyelőnk, gyönyörködve nézi a lovak és emberek erőlködését: várja az ő külön udvari borbélyát, a ki nemsokára menuett lépésekben érkezik meg Thatorte-ba, kendőt kanyarit az öreg nyakába és a silbak-hásban olyan borotválást rögtönöz, hogy csupa öröm nézni.

Utcaspróink is elszélednek és elfoszlik az idyll. A mi szemetet a tegnapi szél halomba gyűjtött, azt ők széjjel szórják, igazuk is van; mert sokkal kisebbnek látszik az így szétszóródva, mint egy rakáson. A porfőleg aztán, a mit ezek a szerencsétlen emberek megcselekszenek, kering a levegőben, a hol összevegyül a szobacikák által az ablakokból kirázott porral. Bezárom ablakomat és visszavonulok az üres papírlap mellé rágódva a kínzó gondolaton, vajjon Don Sebastianot szurja e le Sennor Alvajarez vagy pedig Gonzaga herceget. Mert hát ez igen fontos és életbevágó kérdés ugy Sebastiano lovagra, mint a gonzagai hercegre nézve.

Sebti-Ben.

táblai elnök mondta a távozó ünnepeltre, a ki meghatott szavakban válasszolt Felköszöntőket mondtak még Balogh, Ciglányi stb. és a jegyzői kar nevében Peitler Imre bucsuzott el a távozó bírótól. A társaság a legjobb hangulatban egész éjjelutáni 1 óráig együtt maradt.

— **(A jogakadémiai Olvasókör záróközgyűlése.)** Ma tartotta a jogakadémiai „Olvasó kör“ záróközgyűlését, melyen a leköszönt tisztkar jelentését tudomásul vették és miután odaadó működéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavastak, megválasztották az új tisztkart. Elnök lett Lakner Géza, pénztáros Stern Ármin, háznagy Nagy Pál, könyvtárnok Nagy Jenő.

— **(Tanév vége a jogakadémian.)** A pécsi püspöki jogakadémian a II. félév a mai nappal bezáródott és kezdetét vette az indexek aláírása. Vizsgák június 11—20. napjain lesznek, míg szoknak, kik f. hó 8-án már Budapesten akarnak lenni, kivételesen megengedte az igazgatóság, hogy június 2—3. napjain vizsgálhassanak.

— **(A pécsi bicycle-klub versenyprogramja.)** A pécsi bicycle-klub urnapján (csütörtökön) tartandó orsz. kerékpárversenyére összesen 19 versenyző jelentkezett; Pécsről kilencen, u. m. Hancke Károly hadnagy a 44. gyalogezredben; Aufrecht Richard; ifj. Bedő Imre; Kristóf Tódor, a 44. gyalogezred zenekarának karmestere; Walla Ferenc; Littke Lenci; Petrovits István; Lauber Viktor és Anton Károly tiszthelyettes a 44. gyalogezredben. Budapestről hatan: Rottenbiller János, Greiner Frigyes, Sváb Béla, Wiegand Rezső, Eichorn Emil és Jüngling József; Fiuméből: de Carina Emil; Bródból: Goetzloff Oszkár; Pószonyból: Hannó Arthur és Sombathelyről egy álnévű versenyző: Monsieur Savary. Az országos kerékpárverseny, melylyel a bicycle-klub új versenypályáját felavatják, csütörtökön pont fél három órakor kezdődik a felavató versenyvel, melyben a bicycle-klub következő tagjai vesznek részt: Aufrecht Richárd (kéksárga), ifj. Bedő Imre (fehér, ibolyaszegély), Littke Lenci (zöld, rózsaszín szegély) és Lauber Viktor (sötétkék.) Távoltság 3000 méter, 9 kör. Díj: nagy ezüst érem és tiszteletdíj az elsőnek, kis ezüstérem a másodiknak és bronz érem a harmadiknak. A vendégek versenyében, mely 2000 méterre, 6 körre terjed, résztvesznek de Carina Emil (kéksárga), Rottenbiller János (fehér kék), Sváb Béla (sárga), Wiegand Rezső (fekete bordó), Eichorn Emil (heliotrop), Walla Ferenc (sárgakék), Goetzloff Oszkár, Hannó Arthur, Jüngling József (vörös fekete), Petrovits István (rózsaszín, zöld szegély) és Mons. Savary. Díj: elsőnek nagy ezüst érem és tiszteletdíj, a másodiknak ezüst érem, a harmadiknak kis ezüst érem. Rekord verseny, országos jelleggel, 1000 méter távol ságra 3 köröndre. Résztvesznek ifj. Bedő Imre, Rottenbiller János, Greiner Frigyes (fehér-kék), Sváb Béla, Wiegand Rezső, Eichorn Emil, Goetzloff Oszkár, Littke Lenci, Hannó Arthur, Jüngling József, Petrovits István és Mons. Savary. Díj: elsőnek arany érem és tiszteletdíj; vagy nagy ezüst érem és tiszteletdíj; másodiknak kis ezüst érem; harmadiknak bronz érem. Tiszti verseny: távoltság 2000 méter, 6 kör. Résztvesznek

Hancke Károly hadnagy, Kristóf Tódor és Anton Károly tiszthelyettes. Díj: tiszteletdíjak. Tandem versenyben résztvesznek páronként: Rottenbiller János, és Greiner Frigyes, Littke Lenci és ifj. Bedő Imre, Eichorn Emil és Mons. Savary, Wiegand Rezső és Sváb Béla, esetleg Hannó Arthur. Távoltság 3000 méter. Főversenyben résztvesznek: Eichorn Emil, Mons. Savary, ifj. Bedő Imre, Littke Lenci, Rottenbiller János, Wiegand Rezső, Sváb Béla, Jüngling József, Petrovics István, Hannó Arthur és Goetzloff Oszkár. Távoltság 10,000 méter. Végül lesz vigassz-verseny, a melylyel astán a versenyek programja ki is van merítve.

— **(Utbiztosi vizsgálat.)** E ötvös József, nemrégiben kinevezett utbiztos ma délelőtt tette le az előirt utbiztosi vizsgálatot a vármegyeházán az e célra összeállított bizottság előtt. Ugy az írásbeli, mint a szóbeli részt illetőleg teljesen megfelelt a kívánalmaknak.

— **(A halott vallása.)** Tegnap este meghalt a városi kórházban Krauss Jánosné szül. Keller Karolin, egy 45 év körüli asszony, ki már vagy harmadiszben ápolatott a kórházban s a törzskönyvbe iszraelita vallásúnak volt bejegyezve. A kórház igazgatósága a halálos után értesítette az iszraelita hitközséget és kérte a hitsoros asszonynak temetése iránt az intészkedést. A hitközség előljárósága megkereste a rabbinusi hivatalt s onnan ma reggel ki is vonultak, hogy a halottat átvegyék és kivigyék a temető halottasházába, honnan a kórházban elhalt iszraelita vallású egyének temetését szokás közölni szokták.

Nagy vala azonban a megjelentek visszaborsadása, mikor a halottat keresztény szokás szerint kiterítve, később keresztel találták és természetesen azonnal megtagadták az eltemetést s e helyett a rendőrségnél tettek jelentést az esetről: hogy mikép lehet az, hogy egy iszraelita vallású halottat keresztény módra ravatalosnak fel, később keresztet tesszenek s úgy várják, hogy menjenek érte a zsidó rítus emberei s vigyék magukkal az örök nyugalom helyére? Sőt a fatális helyzethez még az is járult, hogy — mint hírlett — a halotoklót tegnap egy ferencrendi lelkész meg is gyóntatta és a halotti szentségekkel ellátta: így tehát a halott eltemetése iszraelita rítus szerint most már meg nem történhetik. S végül dacára, hogy a kórházi törzskönyvbe az van beírva a „vallás“ rovatba, hogy „esküdtek az isz. templomban“, az iszraelita anyakönyvekben Keller Karolin és Krauss János neve elő nem fordul.

A rendőrségtől Kovács Antal ügyeletes rendőrbiztos azonnal kiment a kórházba, hol meggyőződött, hogy a halott csakugyan iszraelita vallásúnak van bejegyezve. Most kezdte kerestetni az elhalt nő férjét, Krauss Jánost, de azt bizony a városban sehol sem találták a rendőrök; valahol kint dolgozott napasamosokkal a szőlőkben. Helyette előkerítették az elhalt nővérét, a ki astán előadta, hogy Keller Karolin soha sem volt iszraelita, róm. katolikusok ők mindannyian és férjével ezelőtt 10—13 évvel a ferencrendiek templomában kelt egybe. Most a rendőrbiztos a ferencrendiek házába ment, de ott hiába keresték egész 1883-tól, majd 1871-től kezdve, az anyakönyvekben nem találtak rá a keresett nevekre. Végre maga a rendőrbiztos is az anyakönyvek kutatásába mélyedt és csakugyan ott állt az 1885 dik évi anyakönyv egyik lapján a Keller Karolin és Krauss János neve, mint házastársaké. A kórházi törzskönyv kivonati lapjára hitelesen

igazolván ekkor a házfőnök, hogy Keller Karolin Krausz János néte nyelg római katolikus: végre a halott válása beigazolást nyert s most már csakugyan nem lévén szükség az izraelita szertartásra, az elhunyt ma délután a róm. katolikus szertartás szerint temettetett el s azzal, hogy keresztelkezében terítették ki, nem esett baj az izraelita rituson, nem lévén úgy sem izraelita. Hogy maga a tévedés mikép történhetett a vallás elírásánál, az könnyen megmagyarázható. Keller Karolin már — mint fentebb említettük — harmadikban volt felvéve a kórházba; első felvételekor úgy az ő, mint az ura nevéből következtetve írhatták be a törzskönyvbe az izraelita vallást, vagy meglehet, mikor őt magát megkérdesték, betegsége fájdalmai közben ráhagyhatta az elébe mondott kérdésre, hogy igenis az izraelita templomban esküdtek s így támadt a félreértés. Mikor már másodszor és most nemrég harmadszor bekerült a kórházba, valószínűleg az előző törzskönyvekből állították ki a fejlappját, mely ime most csaknem versengésre keltett két vallásfelekezetest a halott felett.

— **(Gondatlan anya.)** Könnyen végzetessé válható szerencsétlenség történt még tegnapelőtt Krancz András vasuti műhelymunkás lakásán. Nevezetnek öt éves, Boriska nevű kis leánya az udvaron, a konyha előtt játszadozott s egy pakli gyufát kivívén a konyhából, azt az udvaron ülve gyújtogatni kezdte. Anyja bár látta a veszélyes játékot, nem vette el a gyufát a leánykától, kinek szoknyája egyszerre csak lángot fogott az égő gyufáktól s a kis leány egész teste összeégett, mire az anya észrevette és a tüzet eloltotta, leszakgatván a ruhát a szerencsétlenül járt gyermekről. Tegnap az ügyeletes tisztiorvos megvizsgálta a kis leányt, a kit otthon ápolnak s a ki sokáig meg fogja feküdni a szenvedett égési sebeket, a rendőség pedig vizsgálatot indított a gondatlan anya ellen.

— **(Borzasztó halál.)** Borzasztó halállal mult ki vasárnap délután Egerágon Gyenis János, ottani lakosnak alig egy éves kis fiacskája. A fiu elbarangolt — minden felügyelet nélkül — szülei házának udvarából a szomszéd ház udvarára, a hol Okos János és családja lakik. Ott sem vette észre senki s a kis fiu egészen az udvar hátsó részén levő trágyagödörig elbotorkált s ott annak szélén aztán leült s játszani kezdett. A játék gyászos végű lett az ártatlan apróságra, mert — bizonyára valami kezéből leejtett göröngy után kapva — belebukott a trágyagödörbe s abba fejével zuhanván bele, ott fuladt meg a trágyalében. Mikor szülei keresték s nem találták sehol, kétségbeesésükben felkutatták a szomszédoknál is minden zeget-zugot, hátha valahol leült és elaludt az eltűnt gyermek. Végre aztán a trágyagödör szélén észrevették a kis fiu egyik harisnyáját, melyet az lehuzott a lábáról játék közben. A borzasztó valóság gyötrő sejtelmétől megkapva keresni kezdték erre a trágyagödörben s csakhamar kihúzták élettelen testét. A borzasztó halálesetről jelentés érkezett a pécsi járási főszolgabírói hivatalhoz s innen a járásorvos ki is elment a helyszínére s csak az általa megejtett hivatalos vizsgálat után temették el a szerencsétlen halállal kimult gyermeket.

— **(Millenniumi ünnep.)** Dombóvárról — nem rendes levelezőnkől — kaptuk a következő sorokat: Vasárnap május 31. napján tartotta meg a dombóvári rk. nép iskola a millenniumi ünnepélyét, mely egyszersmind a község hazafias lakóinak is ünnepe volt. Igazán a legnagyobb örömmel írhatom, hogy az ünnepély oly fényesen sikerült, mely teljesen méltó volt az ünnep jelentőségéhez. Pont 8 órakor megkezdődött a hálaadó Isten-tisztelet, melyre a gyerme-

kek — számra 400-an — számtalan nemzeti zászlót vize, mindannyian nemzeti csokort viselve a már akkor zsufolásiig megtelt templomba mentek, hol a számukra kijelölt helyen ájtatosan misét hallgattak. A hálaadó istentisztelet után a szépen feldíszített emelvényhez mentek a gyermekek, hol elénekelték a Hymnusz két versét, a 2—3000 re menő ünneplő közönség kalaplevéve hallgattott. Midőn elhangzottak a Hymnusz utolsó magasztos akkordjai is, Nyáradi Aladár plébános és iskolaszéki elnök mondta el igazi hazafisággal és lelkesedéstől áthatott gyönyörű beszédét, mely után megkezdődtek a szavalások és beszédek. Hogy mily szépen s mily érzéssel szavaltak a gyermekek, erre nézve elég ha azt mondom, hogy nem maradt szem, mely könnyekbe ne borult volna, látta a jövő nemzedéket, az ártatlan gyermekeket, annyira lelkesedni az édes hazáért. A „Honfi-dal“ érzésteljes hangjai után Bors József tanító tartott egy minden tekintetben sikerült felolvasást Magyarország ezeréves történetéből; előadásáért méltó dicsőret illeti meg. Lelkes éljenzés kísérte a sikerült fölolvast, mely után ismét a gyermekek szavalásai következtek, ép oly hatást keltve, mint a fentebbiek. Végül Nyáradi Aladár plébános ez alkalomra irt zárómájja következett, mely után a gyermekek a felnőttekkel együtt elénekelték a Szózatot. S ekkor a délelőtti ünnepély befejeztetett. Délután litániára vonultak a növendékek a délelőtti rendben. Litánia után az iskola előtt csoportosulva zeneszó mellett indult el rengeteg népösszeg által kísérve a csapat a „Sziget erdőcskébe“ e gyönyörű és kellemes mulató helyre. Odaérve a „Központi csarnokban“ egy énekekkel kezdődött a mulatság, mely állt: szavalatok, zsákbutások-, versenyfutások-, zsemleharapások-, lisztharapás-, üvegütés, ozaonakiosztás-, tánc és sok más egyébből. Öröm volt nézni, hogy mily jó kedvűek voltak a gyermekek, annyira belemelegedtek a mulatságba, hogy a hazajövetel szinte nehezökre esett. 8 órakor meggyújtották a fáklyákat és lámpionokat s közrefogva a cigányt megindult az óriási néptömeg a községbe. Impozáns látványt nyújtott a száz és száz féle színben pompázó lámpion s a hőmpölygő nép áradat. A községben ez alatt — merre a menet elhaladt — az ablakok ki voltak világítva, minden lépten nyomon csatlakoztak a menethez az ünneplők, kik lelkesen éljeneztek, a gyermekek énekeltek, a cigányok muzsikáltak, mind ez oly lelkesítő volt, hogy némelyek sirva fakadtak lelkesedésükben. Valaki a nép közül — a népfia — szívéből érzett hálájának és köszönetének valamiképp szavakban is kifejezést akarván adni, ő aki nem tanult válogatott szavakat, hanem a mint ő azt legjobban tudta, ekként kiáltott fel meghatottságtól remegő hangon: „Az Isten áldja meg azt, aki komponálta ezt a szép séget.“ Ezek az egyszerű, de tiszta szívből jövő szavak estek legjobban a rendezőségnek, látván, hogy munkájok a darócba öltözött, de jó szívvvel és természetes ésszel megáldott „népfianál“ elismerésre talált.

— **(Hadastyánok mulatsága.)** A baranyamegyei hadastyán segélyző egyesület jövő hó 5-én, A „Pécsi Dalosegylet“ közreműködésével a millennium, úgy az egylet 20 éves fennállása alkalmából az üszöghi erdőben nagy ünnepi mulatságot rendez, melyen a Zsolnay gyári tűzoltók zenekara fogja a zenét szolgáltatni s lesz világposta, szavalat és sorsolás is. A mulatságon a „Pécsi Dalos Egylet“ „Élj őseink hazája“, „Sárgul már a jegenyefa“ című s még több kedvelt népdalt fog előadni; lesz ünnepi beszéd is, mely a millenniummal és az egylet husz éves fennállásával foglalkozik, azonkívül sétazeneben is részesül a közönség. A mulatságra beérptidij személyenkint csak 20 kr. lesz.

— **(A baj nem jár egyedül.)** Mint levelezőnk írja, Kővágó Szőlőslőn szombaton délután két izben is óriási zivatar vonult végig a községen és vidékén, olyan nagy és retteoetes, milyenre bizony azok a bizonyos öreg emberek sem emlékeznek. A zivatar következtében az árviz elborította a réteket, sok helyen a búzát és kukoricavetést elseperte, a szőlőket megrombolta s a vele járó jég is kiszámíthatatlan károkat okozott. Ez a legujabb csapás csak szomorú okot ad az aggodalomra; mert a népet eddig is sok baj érte már. A sertésvész miatt a sertéseket, a száj- és körömfájás miatt a szarvasmarhákat nem tudja értékesíteni a lakosság; vásárookra nem járhat, pénzt nem kereshet s most a szőlőt és a termést is elvervén a zivatar és a jég, csak annyit ha bir majd szerezni a szegény nép szerezni, a miből talán kifizeti az — adóját.

— **(Iskolásgyermekek juniálisa.)** A belvárosi iskolák leányosztályainak növendékei részére tanítónők ma délután kirándulást rendeztek a Tettyére, hová a kis leányok szép sorban, tanítónők kísérete mellett, délután 2 órakor vonultak ki. Fent a Tettyén, természetesen, édes gyermekdalok és játékok zaja verte fel a csendet egész délután s a juniálisozó apróságok mikor már kijáráltak és kimulatták magukat, szépen meguzonáltak az árnyas fák alatt és csak estefelé tértek haza a sikerült, kedves kis mulatságról.

— **(Vigyázatlan kocsis.)** Európában, meg a földteke egyéb elmaradt részein a kocsisok közt mai nap is az a nézet uralkodik, hogy a gyors hajtást semmiféle szabályrendelet sem akadályozhatja meg és abból az elvükből nem akarnak engedni a kocsisurak, a mi abban gyökerezik, hogy hajtás közben nem ők, hanem a közönség tartozik vigyázni magára. Ez elvhez való szigorú ragaszkodásnak lett áldozata ma délben is egy szegény öreg asszony, özv. Makk Ádámné szül. Szekeres Izabella, a kit a petrezselyem utcán egy sebesen hajtó kocsis, mivel utjában volt, egyszerűen elütött. Miért nem vigyázott magára, hisz jól hallotta a kocsisörejét s ez elég arra, hogy a kocsist megkimélje a haszontalan száj járatástól, a mely esetleg a boros gégejének ártalmára is lehetne. Szóval ismét elütött egy szegény öregasszonyt vigyázatlanságból egy kocsis s még szerencse, hogy az ijedségen és könnyű horzsoláson kívül az asszonynak egyéb baja nem történt, mert bizony hiába kerestetné a vigyázatlan kocsist, hogy megbüntetését kérje, mert az közéje vágott lovainak és úgy elvágatott, hogy még csak fel sem ismerhette senki.

— **(Az elvesztett Paradicsom.)** Három fiatal suhanc: Puhai Elek, Grohmann Ferenc és Póla József tegnap este kimentek a „Paradicsom kert“-be és ott inni akartak. Mig birták az italt a kihozott üvegek után szép sorjában megfizetni, addig kaptak is innivalót, de a mikor „aufschreiben“ re szertettek volna inni, akkor a korcsmáros nem adott nekik italt. Ettől aztán annyira dühbe jött a három mulatni szerető legény, hogy óriási patáliát csapván, meg akarták verni a korcsmárost. De valamintégesen összeütköztek a cherub lángoló pallossal ütötte ki a bibliai paradicsomból, azonképen a mi három hőstünk is kiűzeték a „Paradicsom kert“-ből, mert jöve egy rendőr s galléron fogván őket, bevitte a rendőrségre, hol egyelőre a kóterban sirtják az elvesztett Paradicsomot.

— **(Apró balesetek.)** A városi millennáris banderiumnak a Tettyére tegnap este tartott felvonulása nem mult el apróbb kellemetlenségek nélkül, melyek azonban a szép alkalmi ünnepen csak humort szültek. Így az egyik banderista lova megrándította a lábát és már hazafelé sántitva parádézott; de egy másik paripát még nagyobb és komikusabb baleset ért. A nemes állat ugyanis

addig addig ficánkolt lovasa alatt, miglen elvesztette a — vendégfarkát. Tehát tegnaptól kezdve nemcsak elvesztett álfogakról és vendéghajról, de elvesztett — vendégfarokról is lehet beszélni.

— **(A kis senki.)** Pécsvárosának ez időszert tekintélyes számu fogadott gyermeke van. A legujabb fogadott gyermek egy kis kékszemu baba, egy 4 hónapos leányka, akit itt hagyott az anyja a város gondjaira. Itt hagyta pedig úgy, hogy még bucsut se mondott neki s nem is jegyeztette fel senkivel, hová megy. A legujabb fogadott gyermeket tehát kiadták most dajkaságba, az anyát pedig keresik, hogy legalább a nevét megtudják az elhagyott gyermeknek, aki névtelenül, mint a senki lánya, áll egyedül, árván — négy hónapos korában már — a világon.

— **(Sokra viszi.)** Megint egy fiatal tolvajt keres a rendőség; most kivételesen nem mást, hanem a saját nénjét lopta meg az az alig 14 éves fiu, aki valamikor nagyon meg fogja bánni ezt a tettét, mert jó családból való s ha kedve lett volna a szorgalomhoz, iskoláztathatta volna magát s helyet foglalhatna majd a művelt emberek sorában. A helyett azonban inkább inasnak állott be s most megunván a mesterséget is, melyet tanult, hazament a nénjéhez aki nevelte s otthon tartózkodott egész tegnapig. Tegnap este aztán eltűnt a nénye értékes karperece és egy arany gyűrűje is. A tolvaj fiut, aki ha így halad, még sokra viheti, keresi a rendőség.

— **(Vadászserenese.)** A nádasdi erdőben Kaposffy Béla őzcserkészlet közben egy hatalmas vadkant vert fel, melyet egy szerencsés lövéssel le is terített. Miután a vadkan még a lövés után sokáig futt és vívódott a halállal, a szerencsés vadász ott

hagyta s másnap hozatta haza. A kaposvári Korona vendéglő udvarán sok nézője volt a szép vadnak, mely még téli sertéjének teljes diszében volt.

— **(Vesztett kutya.)** Görcsönyben tegnapelőtt egy veszett kutya garázdálkodott s több ebet megmart, míg végre agyonlőtték. A megmart kutyákat szintén elpusztították, a falubeli kutyaállományt pedig 40 napig megfigyelés alatt tartják. Hogy a veszett kutya mikép került a faluba, nem tudja senki s még szerencse, hogy emberben kárt nem tett.

T a n ü g y.

× **Pécs szab. kir. város** közs. polgári leány- és az összes népiskolákban, az iskolaévi záróvizágatok a következő sorrendben lesznek megtartva, Schneider I. felügyelő igazgató előterjesztése szerint:

I. Polgári leányiskola.

Hittani vizsga: június hó 13-án
Ostályvizgák: I. A) osztályban jun. 15-én,
I. B) " " 16-án,
II. A) " " 17-én,
II. B) " " 18-án,
III. " " 19-én,
IV. " " 20-án.

(A vizgák a polgári iskola épületében tartatnak meg.)

II. Belvárosi leányiskola.

Hittani vizsga: június hó 20-án.
Ostályvizgák: IV. osztályban jun. 22-én
I. " " 23-án
II. " " 24-én
III. " " 25-én

III. Belvárosi fiúiskola.

Hittani vizsga június hó 15-én.
Ostályvizgák: IV. osztályban jun. 17-én
I. " " 20-án
II. " " 22-én
III. " " 23-án
V. " " 24-én
VI. " " 25-én

IV. Szigeti külvárosi fiúiskola.

Hittani vizsga június 9-én.
Ostályvizgák: IV. osztályban jun. 15-én
III. " " 18-án
I. " " 20-án
II. " " 23-án

V. Szigeti külvárosi leányiskola.

Hittani vizsga június 10-én.
Ostályvizgák V. és VI. osztályban jun. 17-én
I. " " 19-én
II. " " 22-én
III. " " 24-én
IV. " " 25-én

VI. Agostontéri fiúiskola.

Hittani vizsga június hó 1-én.
Ostályvizgák: IV. osztályban jun. 12-én
VI. " " 15-én
V. " " 17-én
III. " " 20-án
II. " " 23-án
I. " " 24-én

VII. Agostontéri leányiskola.

Hittani vizsga június hó 2-án.
Ostályvizgák: II. osztályban jun. 13-án
VI. " " 16-án
V. " " 18-án
IV. " " 19-én
III. " " 22-én
I. " " 25-én

eröltetett nyugodtsággal tekintenek szét; minden tárgyon meg akarnak nyugodni, mintha nem remélnék többé a viszontlátást. Ezért honol oly bánatos mosoly ajkain, ezért vegyül el halavány arcán a remény és kétkedés. Mellette balján egy jóságos tekintetű főur halad, ki igyekezik megjegyzésével elűzni ura homlokáról a bánat fellegét; de bár a fejedelem jobb oldalán lovagoló társa is segélyére van, ez még sem sikerül neki teljesen. Utánok még két lovas halad; az egyik már ismerősünk, a fejedelem apródja, a másik egy szintén egy éltesebb főur; a csapatot néhány fegyveres zárja be illendő távolságban.

— Bocsánat kegyelmes uram, én már kimeritem minden tehetségemet, hogy elűzzem arca boruját; de nem sikerül, szól a fejedelemhez a balján lovagló főur.

— Hagyj fel vele, Sennyei, hagyj fel; inkább tartsd meg jóakaró tréfáidat arra az időre, midőn valóban szükségünk lesz vigasztalásra, felvidításra.

— De kegyelmes uram, miért aggódjuk oly nagyon a jövő miatt? Hiszen még mindenütt eléggé erősen tartják csapataink állásainkat a császáriak ellenében s nem is fog oly sokáig tartani távollétünk, hogy lemondjanak minden ellenállásról.

— Bár úgy lenne.

— Reméljük a legjobbat kegyelmes uram. Károlyi eszes fő, s ha ő fogja vezetni a fővezérletet, a legkisebb elsőbbséget is hasznunkra fogja felhasználni. Józaef nem oly makacs, mint elődje volt, könnyen hajlik a békére, s mi csendben munkálkodhatunk a segélyszerezésen.

— Minden esetre a Károlyit bizom meg a vezér-

még sincs igaz boldogság sehol. Mint a rab, ki a siralomházban rövid huszonnégy óráig minden jóban részesül, még sem ül ajkán egy futó mosoly, még sem száll szívébe a remény egyetlen szikrája sem. Hiszen a vár ura távozni készül; távozni idegen földre, hosszú vándoratra, melyről talán sohasem tér vissza; vagy ha visszajön is, hoz-e reményt, nem jön-e kétségbeesve a csak azért, hogy hazája földjén hunyhasson el?

Egy ifju halad teremről-teremre a fényes fejedelmi lakban. Termetét egyszerű öltöny fedi, mely szépen feltünteteti férfias alakját; vállain párducus kacagánya meg-meglebben, valahányszor egy egy hevesebb mozdulattal fordul valamely tárgy felé, mely figyelmét megragadja. Oldalán szépművű kard függ; fejét tollas kalpag köríti, mely alig bírja lezorítani dus fűrtjeit, melyek gyakran magas homlokára hullanak. Arcán nemes bátorság s egyszerű becsületesség honol, mely valóban megnyerővé teszi lényét. De az a villámló tekintet, melyet szemeiből szór; az a néma bánat, mely bárki érdeklődését is felkelti, mintha már ismeretesek lenne előttünk. Igen, semmi kétség; ő az, az apród, ki négy évvel ezelőtt nagy szolgátot tett fejedelmének; ő az, az ifju, ki még mindig hive szavának, melyet azon az emlékezetes éjszakán adott ura nőjének. A felette elrepült négy év megfűrésztette, de keble érzeményeit nem másította meg.

Utjában egy lakatlan szobába ért; a kis pipereasztal, melyen porlepetten állnak az illatszerek, a fényes tükör, a halomban heverő különféle kézi munkák s végre az a lakályos berendezés, mely így elhagyatva is kedves benyomást kelt szívében, jelzi, hogy női

VIII. Felsővámház-utcai fiúiskola.

Hittani vizsga június hó 6 án.

Osztályvizsgák:	IV. osztályban jun.	16 án
	I.	" " 18-án
	II.	" " 20 án
	III.	" " 23 án

IX. Felsővámház-utcai leányiskola.

Hittani vizsga június hó 5-én.

Osztályvizsgák:	I. osztályban jun.	19-én
	II.	" " 22-én
	III.	" " 24-én
	IV.	" " 25-én

X. Rudolfinum árvaházi leányiskola.

Hittan és osztályvizsgák június hó 13 án.

XI. Felsővámház-utcai ismétlőiskola.

Hittan és osztályvizsgák június hó 7-én

XII. Szigeti külv. ismétlőiskola.

Hittan és osztályvizsgák június hó 14-én.

Megjegyeztetik, hogy a polgári, nép- és ismétlőiskolákban az összes vizsgák mindenkor reggeli 8 órakor kezdődnek.

XIII. Zeneiskola.

Osztályvizsgák június 14-én d. u. 3. órakor.

A záróünnepély a jutalmak kiosztása s ezt megelőzőleg a hála istentisztelet az összes intézetekben június 28-án tartatik meg.

(**Tanítók nyugdíjazása.** A tanítók szolgálatképtelenségének és nyugdíj jogosultságának megállapítására kirendelt vegyes bizottság ma d. e. tartott ülésében Tényi János löcsi, Wiesler József kisdárdai, Heide János laskafalui, Pammer Péter siklósi r. kath. tanítókat, továbbá Nagy Lajos sepsői ev. ref. Fazekas József ev. ref. és Schlesinger Simon siklósi izr. tanítókat, mint 30 szolgálati évet betöltött tanítókat nyugdíjazására ajánlotta. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter Krugjevics György dunaszekcsői gör. kel. tanítót, évi 372 frt járandósággal, mely az orsz. tanítói nyugdíjalapból fog nevezettnek havi részletekben kifizettetni, ma érkezett

rendeletével nyugdíjazta. Ezenkívül nyugdíjaztatásuk iránt való kérvényüket beadták Dillmann József püspöklaki r. kath. és Üveges Sándor szaporcai ev. ref. tanítók.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 2-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kuriai bíraskodásról szóló javaslat volt a napirenden. Jellinek Arthur elfogadja a javaslatot, bár vészdelmes dolognak tartja, hogy a képviselőház kiengedje kezéből a bírói hatalmat.

Eötvös Károly a baloldal zajos tetszésnyilvánításai közt fölemlíti a hirhedt kaposvári választást, midőn Széchenyi Pál gróf mandátumát a bíráló bizottság éppen a mostani Jellinek előadó referálása alapján igazolta, bárha akkoriban kimutatták a bíróság előtt, hogy a szavazó lista a legdurvábban meg volt hamisítva. Az általános választói jogot nem óhajtja, mert ez által idegen elemeknek adnánk hatalmat, a kik könnyen az osztrákok eszközévé válhatnak. Egyébiránt a kuriai bíraskodásba szóló sem valami nagyon szerelmes, mert kétszáz év története tanuskodik arról, hogy a nemzet nagyjait ez a bíróság erkölcsileg, anyagilag és fizikailag tönkretenni iparkodik. Határozati javaslatot nyújt be, mely szerint a Ház ugyan elfogadja általánosságban a javaslatot, utasítja azonban a kormányt, hogy a választási törvény gyökeres reformálásáról legközelebb törvényjavaslatot nyújtson be.

Erdély Sándor igazságügyminiszter védelmébe veszi a javaslatot, a hivatalnokokat, a szabadelvű pártot a korrupció és a hamisítás vádjá ellen.

A karzatot az orsz. tornaversenyre felrándult vidéki ifjuság töltötte meg.

TÁVIRATOK.**— Egyetemi ifjak zászlója.**

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az egyetemi ifjak zászlószentelési ünnepsége program szerint folyt le ma délelőtt; a templomi szertartást maga Vaszary Kolos hercegprimás végezte fényes segédlettel. Az ünnepségen Apponyi Albert gróf és mások beszéltek.

— Diákjaink Budapesten.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnapi versenypróbák gyönyörűen sikerültek. Délután diákjaink tanáraik kíséretében a kiállítást látogatták meg és este a fontaine lumineuse remek színváltozatait élvezték hosszasan. Ma (kedden) délelőtt megnézték a nemzeti muzeumot és a képviselőház karzatán végighallgatták Eötvös beszédét. Ebédre a Szikszay-féle étterembe vonultak, a hol Békefi Remig látogatta meg az étkező diákokat. A verseny délután 3 órakor vette kezdetét a király jelenlétében. Ifjaink pompás egészségnek örvendenek és jó kedvűek, csupán az iszonyu hőség kellemetlen.

— Szerencsétlenség a Dunán.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délután három fiatal ember, Egyel Rezső, Kér Ödön és Rachmann Ferenc csónakáztak a Dunán a szunyog-sziget felé, miközben egy gőzös közeledett, amely a csónakba ütközött. Természetesen a csónak fölfordult és a bentülők a vízbe

szobában van. Édes emléktől elfogulva tekint körül; kezeit összekulcsolva, szemeit az ég felé emeli, mintha attól kérne vigasztalást.

— Itt éltél, te, boldogabb éveidben, szivem női eszménykepe! Ah, hol vagy most, merre találtál új otthonra; emlékszel-e a gyermekre, ki még most is homlokán érzi felszentelő csókodat? Tudod-e, hogy a mitől rettegtél, csaknem bekövetkezett? Nagylelkű férjed törekvései nem találtak kellő lelkesültségre s nem érheték el céljukat. De ne félj, én megtartom ígéretemet s less legalább egy, ki hű alattvalója lesz a bukott fejedelemnek s nem hagyja el őt soha, míg a sir el nem választja tőle.

Még egyszer körültekint a kis szobában s egy sóhajjal ajkain elhagyja azt. As a sóhaj tolmácsolja keble érzelmeit: a tŕrhetetlen hitet s a megnyugvó lemondást, mint ki egyetlen reményét temette el, hiszi a feltámadást s a friss sirra nyugodt önmegadással hullatja könyeit. Áthalad ismét egy-két termen, mintha bucsuznék minden ismerőstől; így jut ki a márvány folyosóra, melynek egy kanyarulatánál tisztelettel teljesen üdvözölt egy feléje siető alakot.

— Talán már utra készen is vagy, Kelemen? Lásd pedig inkább szeretném, ha honn maradnál a parancsnok oldala mellett; hiszen ki tudja, meddig hány-vet a sors engem, míg visszatérhetek s te még ifju vagy...

— Oh, kegyelmes uram, adj a madárnak arany kalitkát a zöld bozót helyett, a párja vesztett gerlicét vedd szerető kebledre, boldogok lesznek-e mégis? Nekem engedelmekednem kell; de ha jó szived megkönyörül rajtam, nem fogsz eltiltani magadtól.

Rákóczi Ferenc mosolyogva fogta meg az ifju kezét.

— Ki vetné el magától a drága gyöngyöt? Ily gyöngy vagy te számomra, lelkes ifju, kit én szerentelek meg, s így méltán tarthatok jogot rád. Jól van; légy hát kísérőm. Ki tudja még mi nem ér? s a szerencsétlenségben mindig boldogok vagyunk, ha van egy hű kebel, melyen mint a sivatag vándora a zöld oázon, megvonulhatunk.

— Köszönöm kegyelmes uram, köszönöm Oh, mily boldog leszek, ha én nyujthatom ajkaidnak az üdítő italt a fáradság után, ha gondoskodhatom nyugalmadról.

— Most pedig menj le az udvarra; ott vár már a kíséret. Menj, menj, én is mindjárt ott leszek.

Mig az ifju el nem tűnt a folyosó háttérében, mindig követte szemével természetét Rákóczi s midőn megfordult, hogy szobája felé haladjon, egy könyű csillogott szemében.

— Derék ifju, mily hű, mily háladatos vagy te. Ó, isten adj az uralkodóknak ily alattvalókat, ily meg-hitteket s akkor nem hat eged felé egy fájdalmas, kínos sóhaj sem.

Kevés idő múlva a vár piacán egy kis csapat haladt keresztül; fényes ünnepi öltözetben, mintha szent-egyházba mennének, könyörögni, imádkozni. Igen; ha nem is tartanak oda, mégis esedezni, könyörögni fognak, éretted, ejhagyott, elgyengült magyar nép. Büszke, fekete-szőrű ménen halad elől a fejedelem, bársonyos prémű mente lobog vállain, oldalán finom művű fényes kard függ, fűrtjeit bársony kalpag takarja. Szemei

estek. Egyelnek sikerült a partra usznia, a másik kettő azonban nyomtalanul eltűnt. Rachman holttestét az esti órákban kifogták. A nála talált iratokból azt következtetik, hogy tanulók voltak.

— **Agliardi — bibornok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Vatikáni jól értesült körökből jelentik, hogy Agliardi nuncius Moszkvából való visszatérése után ferrarai biboros érsekké fog kineveztetni.

— **Ime az elégtétel.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Belgrádból jelentik, hogy Diakon Miron ellen a rendőrfőnök zászlósértés miatt vádat emelt és a városi bíróság ötven dinár bírságra ítélte.

NYILT-TER *)

Természetes eszményes savanyvíz a mehek

ÁGNES

forrás. Legjobb asztali és üdítőital. Kíváló emulsiót tesz az emésztési zavarnak.

JÁRVÁNY IDEJÉN PRÉSERVATÍV GYÓGYASZERNEK BIZONYULT.

Szét-küldése **Édeskuty L.** Budapest.

—* Kapható mindenütt. *

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JOZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

789. szám.
 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közölni teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1895. évi 8910 számú végzése következtében, Dr. Áronffy Rókus ügyvéd által képviselt, Concordia első pécsi temetkezési vállalat javára Soóstö Gyula ellen 237 frt 13 kr. a jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtásútján lefoglalt és 765 frt 40 kr-ra becsült butorok, és felszerelésekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 13892. 1896. számú végzése folytán 237 frt 13 kr. tőkekövetelés, ennek 1894. évi október hó 4. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 72 frt 85 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécssett, Kálvária-utcza 62. sz. a. leendő eszközlésére 1896. évi június hó 3. napjának délutáni fél 5 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Pécssett, 1896. évi május hó 21. napján.

Engler Kalmán
 kir. bírósági végrehajtó.

8223. sz.
 1896.

Hirdetmény.

Pécs szab. kir. város hatósága ezennel közzé teszi, hogy a kiskozári törvényhatósági közutnak 4196 frt 58 kr, költséggel való

kiépítési munkálatai

biztosítása iránt a városi gazd. tanácssteremben 1896. évi június hó 10-én délelőtt 9 órakor záró ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy 200 frt bántópenzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb június hó 9-én déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyújtsák be, avagy a bántópenz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

Pécs, 1896. június hó 1-én.

Aidinger János s. k.

királyi tanácsos, polgármester.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi szer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölőként alkalmaztatik kőszvényes, csúszás, tagzsugattyás és meghűléseknek és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyártója Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igaz népszerű házi szer, melynek egy hástartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; Szaktár: Török László gyógyszerésznél Budapeston. A Bevásárlás alkalmával igen óvatosan legyünk, mert több kisebbértékű utánsat van forgalomban. Ki nem akar megtéveszteni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódi utánsat viszen.

Richter F. Ad. és társa, csás. és kir. udvari apóthék, Budapestnál (Dobozing).

Cs. és kir. szab. Zentler-féle

férfi és gyermekruharaktár Pécssett, király-utcza, Bazar épület, a városházával szemben.

„Millenium-öltönyök“

a legújabb és legdivatosabb

Lodenposztóból

a legdivosabb választékban, továbbá tavaszi felöltők, felső kabátok, haveloc, és öltönyök a legfinomabb angol és francia szövetekből bámulatos olcsó árakon ajánl a

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. ur és gyermekruharaktár

Pécssett, Király utca 1. sz., Bazarpület. **Figyelmeztetés!** Ezen legújabb loden-szövetek általánosan elismert tartósága által azon kedvező helyzetbe vagyok, hogy annak minősége valamint olcsó ára folytán minden külföldi és fővárosi legnagyobb hasonló cégekkel versenybe

szök!

Egyedüli legjobb mosóeszköz a jelenkorban az ujonnan föltalált cs. és kir. kizárólagosan szabadalmazott

Mosó gép

finomra csiszolt karraral márványból, Hlavacsek szabadalma, minden eddig létező hasonnemű készítményt felülmulva, mely a márvány keménysége és szilárdsága következtében elpusztíthatatlan, folyton sima és tiszta marad, a miért is kifogástalanul, gyorsan és hóféhéren lehet rajta mosni, megkiméli a ruhát, megtakarítja a szappant és az időt, így aztán minden létező mosógépet felülmul. E mellett a szab. márvány mosógépek szerfölött jutányosak. Az árak a következők:

- I. nagyság 25 × 30 cm. 2 frt 50 kr.
- II. „ 30 × 35 „ 3 frt 50 kr.
- III. „ 35 × 40 „ 4 frt 50 kr.

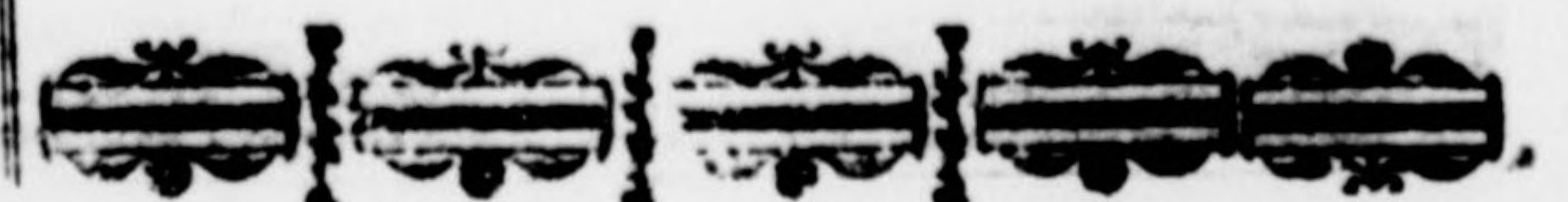
Kaphatók a pénz előleges beküldése, vagy utánvétel mellett egyenesen és egyedül a feltalálónál

A cs. és kir. kizár. szabad.

Hlavacsek-féle vállalatnál

Strakonitz-ban (Csehország.)

Ismételődo kereskedők megfelelő százalékban részesülnek.

Sétabotok valódi ezüst
fogantyúval 5 frt

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

Pécsett,

Király (fő) utca, Hattyu épületben.

Eccasé börtörccák valódi ezüst ékít-
mény és monogrammal 6 frt

Jegyzéke azon tárgyaknak melyek állandóan raktáromon vannak:

Valódi ezüst evőkészletek 6—12 és 24 személyre 50, 120, 160, 300, 400 430, 800 frtig.

Valódi gyémánt, brillánt és más ékkövekkel dolgozott ékszerek a leg-
ujabb és legszebb kivitelben minden árakban 25 frttól 3000 frtig.

Valódi ezüst állványok, kenyérkosarak, czukortartók, gyertyatartók, tál-
czák, serlegek stb. 20 frttól 500 frtig.

Legnagyobb raktár a legjobb valódi ezüst és arany angol és svajczi zseb-
órákból eredeti gyári árak [szerint].

Salon, ebédlő, iroda, konyha és ébresztő órák minden stylben gazdag
választékban.

Különlegesség párisi bronz álló és utazó órákban, miniatúr női arany órák gyöngy és valódi gyémánt lánczokkal.

Párizsi iparművészeti tárgyak u. m.: virágtartók, asztali állványok, képkeretek, bor, sör és cognac készletek, girandolok, consoldiszek, író és dohánykészletek stb. pazar szép kivitel és igen mérsékelt árakkal.

Saját aranyművesi, vésnöki valamint most nagyobbított órás-
műhely a hol minden e szakmába vágó munkálatok és javítások a legjutányosabb árak mellett igen rövid idő alatt készítettnek.

